

DÉL-MAGYARORSZÁG

A MAGYAR SZOCIALISTA MUNKÁSPÁRT LAPJA

58. évfolyam, 17. szám

Ára: 1 forint

Vasárnap, 1968. január 21.

KÖZÉLETI SZÁZEZREK

Manapság könnyű közéleti emberré lenni. Nem kell hozzá se mandátum, se ajánlólevél, se hivatali megbízatás — csak szándék, hogy valamit megmozdítsunk, kinyújtsuk a kezünket a közösségért: egy lakóházért, egy ptca népért, valamelyik kerület gondjának megoldásáért, városért, nemzetért. Kis és nagy dolgok, közepes és kiváló képességek hozhatnak hasznot abban a társadalmi-mozgalmi keretben, amelyet Hazafias Népfrontnak hívunk. Így manapság csak oda kell állni, ahol gondolkodásra, tetterre, okos szóra van szükség, s máris a közéletben találjuk magunkat.

Rangja, tisztessége van ennek. A személyes elégedettségén felel hálás érte a társadalom. Megbízatást megbízatásra halmoz azután, és segít, ha kell. Így indul el egy társadalmi folyamat, amit valamiféle haladványhoz lehetne hasonlítani, melyben a résztvevők mindig szaporodnak. Pedig pár éve még voltak, akik arról keseregtek, indokolatlan göggel, vagy ostoba lenézéssel, hogy csak amolyan „demokratikus dekoráció” ez a mozgalom, hogy a népfront olyasféle a társadalmi szervezetek között, mint a köszönő ember. S ma hol tartunk? Ez a mozgalom a nemzeti egység kialakításának és erősítésének legfontosabb tényezőjévé vált. Nem automatikusan, igaz, hanem jórészt azért, hogy erős hazánkban a párt politikájára iránti bizalom, megerősödött a népfrontmozgalom és ezen belül a párt vezető szerepe. Nemzeti programmá vált a szocializmus teljes felépítésének feladata, ez a nemzeti egység legfőbb tartalma, s ez élte a népfrontmozgalmat is.

Népünk, nemzetünk ezt a programot nemcsak elfogadja, hanem igyekezzel bizonyítja egyetértését napról napra, s ilyen úton-módon a népfront társadalmi tevékenységének alapjai is erősödtek. Egyre többen vállalják a közéleti jelzést és tevékenységet; az egyéni szorgalmat és igyekezetet pedig egy mederbe fogja a mozgalom.

Bizonyításért nem kell az egész országhoz vagy szomszéd megyékhez, városokhoz fordulni. Alig lehetne megnevezni társadalmi vállalkozást, akciót, amelynek „homlokán” ott ne lenne a népfront emblémája is. Tiszta város? Virágok, parkok, játszótérek? Figyelem az öregekre? Törődés a kereskedelemmel, az utak, járdák állapotával, a közegészségüggyel, a pályaválasztással? Száz meg száz, ezer meg ezer szegedi állampolgár gondolkodott ezért, vagy azért és lapátot fogott. De mondhatunk mást is. Az elmúlt négy esztendőben legalább ötszáz ember tevékenkedett a népfrontbizottságokban, s foglalkozott kultúrával éppúgy, mint gazdasággal, szüntelenül számítva, apellálva azokra a tízezekre, akik őket ezzel megbízták. Egyetemi tanárok, gyári munkások, alkalmazottak, pedagógusok; országos nevek és Kovácsbácsi hordozták a városi és a nemzeti gondot, egyengetik a célhoz vezető utat. Minden fajsúlyú társadalmi kérdés megfér ebben a mozgalomban és helyet talál. S míg a legkülönbözőbb emberek ezeket a népfrontban rendezgetik, szövetségi politikát csinálunk, gyakorolunk. Így alakult ki az utóbbi évtizedben Szegeden is a népfront helye, így nyert valódi tartalmat szándéka és tevékenysége.

Ez a téma most különösen időszerű, hiszen hamarosan emberek tömegei kérdezik meg a népfrontbizottságokat újjáélesztő gyűléseken: mit csináltak, mire jutottak? S nem sokkal később az egész ország színe előtt ül össze a népfront kongresszusa, hogy mérleget és munkaprogramot készítsen; a nemzeti közvélemény tudtával és részvételével vitasson meg olyan időszerű kérdéseket, amelyek a mozgalom további fejlődése szempontjából, roppant időszerűek. Nyalábolni lehetne az ilyeneket, hiszen új feltételek között élünk, dolgozunk, a társadalmi fejlődés nagyobb magaslatán állunk és egyre följebb tekintünk. A szövetségi politika társadalmi alapjai sem képeznek ebből kivételt, vagy a közéleti demokratizmus, s ugyanígy a gazdaságirányítás új rendszere. A szocialista nemzeti egység további erősítésének sarkalatos kérdései ezek, s remélhetően élénk lesz e témákról a vita mind a választógyűléseken, mind a kongresszuson.

Az sem lesz közömbös, hogy az újjáélesztett bizottságokban kik dolgoznak majd és hogyan; s együttesen képesek lesznek-e a nemzeti érdek és igyekezet képviselőit. A jelek jól ígérnek. Szegeden már csaknem valamennyi társadalmi és tömegszervezet, üzem, intézmény beküldte jelölését. Tekintélyes embereket jelöltek, akikről közismert, hogy szívesen dolgoznak a közösségért. A jelölés így vált társadalmi méretűvé. Az előrelátás azonban most több a korábban szokásosnál: olyan emberek mellett döntöttek, akik számára nem tisztséget jelent egyszerűen a megbízatás, hanem kötelességet, és képesek is azt ellátni. Vagyis: odafigyeltek. Bizonyosság erre még az is — hogy bár semmiféle előzetes statisztikai szempontot nem tűztek ki —, több munkást jelöltek a bizottságokba.

Ez a munka, a népfrontnak az a szervezeti felújítása közéleti százezreket állít most ismét a nemzeti ügy aktív szolgálatába. Remélhetően nemcsak választottakat, hanem ismét olyanokat is, akik felfigyelnek a gondra, a társadalmi igyekezet irányára és nem állnak félre elegáns kibic módjára, hanem maguk is beállnak abba a nagy nemzeti „társasjátékba”, amit illendőbb szavakkal a szocializmus építésének, s a szocialista építés meggyorsításának nevezünk.

SZ. SIMON ISTVÁN

Békemozgalmunk delegációt küld Kairóba

Félmillió forint értékű gyógyszer az EAK-nak
Január 25: Szolidaritási nap

Hazánkban is az arab népek iránti szolidaritás napja lesz január 25-e. A múlt év novemberében a legkülönbözőbb földrészek 71 országának képviselői — köztük a magyar békemozgalmunk delegátusai — tanácskoztak Delhiben a közel-keleti helyzetről. A megbeszélések végeztével a konferencia résztvevői felhívták a világ népeit: 1968. január 25-én tegyenek újabb erőteljes biznyságot arról, hogy elítélik az erőszakos hódítást, a jogtalan izraeli követeléseket és sorakozzanak fel az arab népek igazságos ügye mellé.

Az arab népek iránti szolidaritás alkalmából hazánkban is több megemlékezésre kerül sor. Számos gyűlésen megemlékeznek, hogy népünk — csakúgy, mint minden más alkalommal — ezúttal is proletár internacionalista kötelességének tartja az igazságos ügyért küzdők támogatását. Békemozgalmuk ezzel egyidejűleg delegációt küld Kairóba és félmillió forint értékű gyógyszert, valamint ruhásműt juttat el az Egyesült Arab Köztársaságba. (MTI)

Befejezte tanácskozását a tsz-fiatalok parlamentje

Felhívás a mezőgazdaságban dolgozó fiatalokhoz

A termelőszövetkezeti fiatalok háromnapos országos parlamentje szombaton befejezte munkáját.

A délelőtti plenáris ülésen dr. Molnár Imre, a MEM igazgatója és jogügyi főosztályának vezetője tartott vitaindító előadást a termelőszövetkezeti ifjúság érdekvédelmi problémáiról, a termelőszövetkezeti taggá nevelés kérdéseiről.

A vitaindító előadás után a termelőszövetkezeti fiatalok küldöttéi számoltak be helyi tapasztalataikról, s számos javaslatot tettek a sok helyütt még megoldatlan érdekvédelmi problémák rendezésére.

Ezután a pénteki szekció-ülések vezetői összegezték az üléseken lezajlott viták tapasztalatait, majd dr. Dimény Imre mezőgazdasági és élelmiszerügyi miniszter válaszolt a felmerült kérdésekre.

Végezetül Molnár György, a KISZ Központi Bizottságának titkára foglalta össze a termelőszövetkezeti fiatalok országos parlamentjének tanulságait. Rámutatott, hogy a felvetett problémák többségét már most meg lehet oldani a termelőüzem-

ekben; az üzemek hatáskörét meghaladó kérdések pedig a vezető szervek munkaprogramjában szerepelnek.

Befejezésül a termelőszövetkezeti fiatalok parlamentje felhívással fordult a mezőgazdaságban dolgozó ifjúsághoz. A felhívás megállapítja, hogy a szövetkezetekben dolgozó fiatalok most első ízben beszélhették meg országos fórumon, a párt, az állam, a KISZ és a termelőszövetkezeti mozgalom vezetőivel közös dolgaikat. A tanácskozás nemcsak annak a negyedmillió fiatalnak az ügye volt, akiket képviselt, hanem alkalom volt arra is, hogy a termelőszövetkezeti ifjúságot bemutassa az egész magyar ifjúságnak, az egész társadalomnak.

A felhívás a továbbiakban hangsúlyozta:

A jövőben rajtunk, fiatalokon a sor, hogy továbbfejlesszük mindazt, amit az előtünk járó nemzedék elkezdett. A szocialista átalakulás elsősorban a mi érdeklődésünk, munkánk gyümölcse, amit mi élvezünk legtovább. Nagy munkánkban nem vagyunk egyedül: nemcsak

szüleink segítenek, de az egész felnőtt társadalom. Pártunk agrárpolitikájának szellemében, az új gazdaságirányítási rendszerben nagy-szerű lehetőség nyílik az alkotásra.

Szállításra készen



Somogyi Károlyné felvétele

Jó termés volt tavaly borsból. A Szegedi Konzervgyár 1967-ben 440 vagonnal több zöldborsot dolgozott fel, mint 1966-ban. Képviselet: Az ezervagonos raktárban az export konzerveket készítik elő.

Járványos betegségek Sziciliában

A földrengés sújtotta Szicília hajléktalanul maradt lakosságának nyomorúságos helyzetét súlyosbítják a járványos betegségek. A kezdetleges menekült-táborokat látogató orvosok egyre-másra jelentik a tüdőgyulladásos, bronchitises, szamaraköhöges és kiütésszerű betegségeket, amelyek elsősorban a gyerekek között lépnek fel. Megkezdtek a tifuszoltásokat is.

Az egészségügyi hatóságok a járvány elhárításától tartva felszólították az asz-szonyokat és gyerekeket, hogy hagyják el a táborokat, amelyek alkalmatlanokká váltak arra, hogy emberek huzamosabb ideig ott éljenek.

S. M.

Hódít a műanyag, színesednek a cipők

Új szegedi gyártmányok

Az új mechanizmus egyik fő törekvése, hogy a szükséglet és termelés minél jobban hasonlítson egymáshoz. Különösen nagy feladat hárul tehát az üzemek igényfelmérő és gyártmányfejlesztő tevékenységére.

A Kenderfő és Szövőipari Vállalat gyáraiban idén is jónéhány terméket jegyeznek az új gyártmányok lajstromába. Új futószőnyegük mintái már kikerültek az iparművész kezéből, megtörtént a gépi beállítás, a lyukkártya-rendszer kipróbálása is. Az újdonságot Jacquard-poulce néven jegyzik a jutagári „anyakönyvbe”, mint az idei év újszerűségét. Hagyományos és színtetikus szálak keveréke, s érdekes módon ez az egvűttes szinte gypajúszertü jelleget mutat. Ugyancsak keverék alapanyagból úgynevezett összekötő szőnyegeket is készítenek majd.

A műanyagok előretörése másban is megnyilvánul, a vállalatnál. Korábban már hírt adtunk az úgynevezett életmentő hálók gyártásáról,

ezek jelenleg is készülnek hidaszok, artisták részére, erős és könnyű műanyagból. Egészen vékony, de rendkívül erős, ugyanakkor sűrűlő és hőálló műanyagokból kell a tűőberendezések emelésénél-süllyesztésénél az olajbányászoknak; erre a célra poliszterből gyártják az úgynevezett fékező köteleket.

Mindaddig központi minták alapján dolgoztak a Férfi és Női Divatszabó Vállalatnál. Munkáikkal hírnév-re tettek szert, még a határokon túl is; kabátokat, kosztümöket exportáltak a Szovjetunióba, azután több tőkes országba. A további fejlődést azonban az önálló modellezés, mintakészítés teszi lehetővé számukra. Az új mechanizmus náluk ilyen értelmű önállósulást jelent, a legjobb szabások ugyanis most már házilág készítik az ízléses, szép ruházati cikkek mintáit. Arra is gondot fordítanak, hogy raktárjukban minél több különleges anyag álljon rendelkezésre. Sok női ruházati cikket gyártanak

idén; az első negyedévben fő slágerük a női latex-nadrág, amelyből mintegy 4-5 ezer darabot készítenek.

Bővíti-színesíti választékát a Minőségipőgyár szegedi gyáregysége. Új modellek, új anyagok, új színek: a divatos női cipőket most már nemcsak fekete lakkból készílik például, hanem fehér, kék, zöld, piros és csau színű is szép számmal kerül ki a cipőgyári szalagokról. A nubuk cipőnél ugyancsak növekszik a színválaszték. Az új termékek februárban már a kirakatokba is kerülnek, a vásárlókedv mutatja majd meg, milyen szint, fazonok kedvelnek közülük leginkább a lányok, asszonyok. Az 1968-as modellek után, amelyek a célszerűség, s így bizonyos „fájdalomcsillapítás” jegyében születtek, most már az 1969-es fazonok tervezése, kialakítása van soron. Igen helyes, hogy csökenteni igyekeznek a divatvári „átfutási” idejét, így a termelés szorosabban felzárkózik a kereslet mögé.